♦ bloc-notes ♦

PRO DOMO !...

de AL. MUNTEANU

In cadrul festiv al Stadionului «Principele Carol», Suveranul a primit eri din nou parada solemnă a Sportului românesc. In lungi cohorte de defilare, sportivii țării au trecut pe dinaintea lojei regale, prilej pentru o nouă mărturisire de devotament și iubire.

Iar Regele Sportului Românesc Și-a prins în zâmbetu-I august, satisfacția pentru această nouă mărturie de credință, cadențată în atletic pas de defilare.

Se găsesc în coloanele ziarului nostru relatarea magnificei solemnități de eri de pe gazonul A. N. E. F.-ului și cuvântul M. S. Regelui, la capătul acestei sărbători de proporții mereu noui și impresionante.

Aici, un alt detaliu dorim să-l subliniem. Un lucru de mai puțină importanță, poate, pentru marea massă a sportivilor și spectatorilor de eri din tribune, dar de o netăgăduită însemnătate pentru noi, breslașii cotidiani ai gazetăriei sportive.

Pentru a doua oară — prima dată acum doi ani îmi pare — d. George Plagino, vechiul și încercatul om de sport, aduce, în fața Suveranului Țării și în auzul miilor de spectatori din tribune, omagiul său și al U. F. S. R.-ului, presei sportive românești.

In cuvinte măsurate, dar a căror pondere capătă și mai mare prestigiu, și mai mare prețuire, președintele «Uniunii Federațiilor de Sport din România» a subliniat rolul important al presei de specialitate în viața grea a sportului, acordându-i juste certificate pentru marea-i menire și netăgăduitele-i merite.

Nu este nimerit, desigur, să utilizăm acest prilej solemn în intenții polemice.

Dar, d. Plagino, este omul care de mult nu mai are nevoie, pentru a i se semnala existența, de laudele și atențiunile noastre.

Totuși, d-sa este singurul dintre conducătorii sportului românesc care în nici un moment — și în ocazii deosebit de solemne ca cele de eri — nu uită să aducă elogiul său sincer și de impunător prestigiu, presei sportive românești.

Sunt prin diferitele conduceri ale sportului românesc diverși cavaleri ai sinecurilor sportive. Sunt în existența vieții noastre sportive anumiți intruși, fără temei sportiv, fără trecut, veniți în sport nu se știe cum, nu se știe de unde, fără convingeri și fără justificări pentru locurile pe cari le dețin în conducerea sportului românesc.

Ei bine, afară de cazul când sunt tratați cu laudele plate pe cari le solicită dar nu le merită, tocmai aceștia sunt cei cari strâmbă din nas și tratează cu suverană disprețuire presa sportivă românească și pe slujitorii ei.

Pentru toți aceștia, cuvântul autorizat și plin de prestigiu al venerabilului președinte al U. F. S. R.-ului, cuvânt pornit din inimă și rostit — o repetăm — nu la banchete după pahare de șampanie, ci în fața Suveranului Țării; cuvânt rostit și difuzat prin amplificatoare în toate colțurile imensei arene într'o ocazie solemnă — Ziua Sporturilor, ziua noastră — această atitudine admirabilă, această recunoaștere cinstită și OFICIALA a aportului nostru considerabil în viața sportivă românească, să fie pildă vie, îndreptar pentru atitudinile viitoare.

D-lui George Plagino, încă odată, mulțumirile noastre emoționate pentru cuvintele bune de eri și promisiunea că presa sportivă românească va fi și de aci înainte la post, pentru servirea marilor idealuri ale sportului românesc.

Echipa Suediei

Dela stânga spre dreapta: ***Gunnar Lövgren, Olle Zetherlund, Kurt Svanström, Lennart Bunke, Erik Persson, Axel Nilsson, Knästaende, Gustav Josefsson, Valter Lundgren, Gustav Sjöberg, Olle Källström, Ernst Andersson.***

Matchul Venus—Ujpest, dela Budapesta a avut în coloanele ziarului nostru o relatare detailată și rapidă.

Doi trimiși speciali ai «Gazetei Sporturilor» s'au ocupat de acest lucru. Iar cronicile lor — o recunosc cu plăcere — au constituit cea mai fidelă oglindă a întâlnirei dela Budapesta.

Ziarul nostru n'a avut însă numai doi trimiși speciali la Budapesta. A avut trei. Cheltuelile acestuia însă au fost suportate exclusiv de «Culise», cari nu puteau să piardă un prilej atât de magnific, fără să-și pună în curent numeroșii săi cititori, cu cancanurile din culisele celui de-al doilea match Venus—Ujpest.

Reîntors eri dela Budapesta, trimisul special al «Culiselor» a adus o recoltă importantă de cancanuri, cari vor fi transmise cititorilor — începând de azi — în câteva «Culise» speciale.

*

Echipa Venus are în formație și doi scoțieni. Scoțieni ca valoare footballistică, dar mai ales ca... economie. Doi scoțieni foarte economi.

Este vorba de Albu și Humi.

In București, acești doi scoțieni au dat foarte multe dovezi de economie. Merg cu tramvaiul clasa doua(și uită uneori să plătească) caută Schweitzer cu găuri... mici, sting luminile din camerele prin care trec (uneori — tot din spirit de economie — sting și felinarele depe stradă), etc.

La Budapesta, au dat firește noui dovezi de economie. Dovezi foarte interesante.

De pildă: O oră după sosirea sa la Budapesta masivul fundaș al negrilor — Albu — a și aflat un mijloc, care să-i eftinească biletul de tramvai.

In loc să cumpere bilet (30 fileri—8 lei), a descoperit că există niște fișe, întitulate «Tantus» 10 fileri—2 lei 50) valabile pentru o singură secțiune.

Sistemul este într'adevăr economic. Dela 8 lei la 2 lei 50, este o diferență destul de... scoțiană.

De cele mai multe ori, însă, Albu a avut nevoe de câte 4 sau 5 secțiuni de tramvai. Prin urmare, patru sau cinci Tantus. Ceiace, l-ar fi scos la un preț care întrece costul unui bilet.

Albu însă, a găsit o soluție și pentru această problemă scoțiană: plătea numai prima secțiune. Pentru celelalte, uita să dea Tantus-ul respectiv...

*

Humi a descoperit un sistem și mai economic, pentru tramvai: a mers numai... pe jos.

In schimb, l-a făcut marț pe Albu, cu prilejul vizitei la Legația României, din Budapesta.

Cu acest prilej, indispus de înfrângerea din ajun, Albu a manifestat tot timpul o neobișnuită lipsă de apetit: nu a mâncat decât 10 sandviciuri și n'a băut decât 10 pahare de șampanie.

In schimb, Humi a dovedit un curios apetit pentru... țigări. La un moment dat, toate țigările din sala de recepție a Legației (din sala de așteptare, dela Secretariat, dela Arhivă, din vestibul și sala de fumat) au dispărut, și au apărut, la plecare, în buzunarele... lui Humi.

Intrigat de transportul acesta curios, Petea s'a mirat pe bună dreptate:

— Ce faci tu cu atâtea țigări?...

— Le păstrez... ca amintire.

— Păi, tu nu fumezi.

— Ce-are a face? Fumează ceilalți.

— Ei și?...

— In loc să cumpere țigări dela «Trafic», cumpără dela mine. Mai aproape, și mai ieftin...

Castor

Vine Greta Garbo

Am căpătat obișnuința matchurilor internaționale. Ne-am familiarizat cu emoțiile lor și — să bat în lemn — am ajuns la convingerea că nu ne stau rău rezultatele mari. Deaceea privim cu sânge rece matchul de Duminecă împotriva Suediei.

Selecționeurii nu mai au de astădată prea multă bătaie de capete cu selecționarea, întrucât echipa națională a căpătat o formație standard, iar spectatorii sunt foarte calmi căci cred într'o victorie în virtutea inerției.

Așadar valoarea suedezilor și — mai concret — acel drastic 7-1 pe care ni l-au administrat la Stockholm, nu prea au darul să ne sperie.

In schimb, matchul Suedia-România ne va procura cea mai mare senzație a anului. Am putea spune că va constitui un eveniment epocal, care va depăși granițele lumii sportive. Din sursă demnă de cea mai mare încredere am aflat eri că odată cu echipa suedeză, va veni și compatrioata adversarilor noștri de Duminecă, celebra vedetă de cinema Greta Garbo.

Desigur că cetitorii, obișnuiți cu diverse „bombe" vor primi această știre cu cea mai mare îndoială.

Faptul este însă riguros exact: Greta Garbo vine în Capitală.

Celebra actriță de cinema, actualmente în concediu, a însoțit echipa Suediei dealungul întregului turneu. Astfel, după Finlanda, Estonia și Polonia a venit rândul României să găzduiască pe celebra vedetă.

Vizita aceasta a produs — după cum era și natural — o vie agitație în rândurile oficialilor noștri.

Toți pontifii noștri se luptă acum să fie delegați să ureze „bun sosit" Gretei Garbo. Se crede că până'n cele din urmă — cum nimeni nu va ceda — această plăcută misiune să fie desemnată de sorți.

In așteptarea sorților, foarte optimiști, d-nii Luchide și Hațieganu au început să-și studieze în oglindă figuri cât mai fotogenice. D. Hațieganu a avut chiar inspirația de a-și monta pe obrazul stâng un „grain de beauté", dar cum d. Luchide i-a prins secretul, a renunțat la această înfrumusețare.

Federația de football va institui și o comisiune specială care o va primi în gară pe Greta Garbo. Din această comisie va face parte Titel Ursache, simbolul belșugului și al bunei stări din România și Teodoru, reprezentând țara viticolă.

Despre modul cum Greta Garbo va da lovitura de începere — căci ea o va da — și alte detalii ale acestei celebre vizite, vom reveni pe larg.

A. Vol

ZIUA SPORTURILOR

(Continuare din pagina I-a)

gați, bronzați și care cuceresc aplauzele mulțimei.

Neobservată trece federația de patinaj. In schimb o adevărată revelație a constituit pentru cei 10.000 de spectatori modul cum s'a prezentat federația de popice sub conducerea d. ing. Rusu.

Peste 100 de „popicari" recrutați din tot nordul Ardealului și care nu reprezintă decât o infimă parte din cei 5000 de legitimați ai Federației.

Rugbyul a fost la înălțime, având în frunte pe Comitetul federației cu d. Gr. Caracostea, trec rând pe rând: TCR campioni naționali, cari conduși de Niki Crissovelloni culeg aplauze numeroase, apoi vin cei dela Sportul Studențesc, Stadiu Român, RCB, PTT și Victoria.

După rugby este rândul scrimei, care defilează în frunte având președintele federației pe d. ing. Caranfil. Trec apoi trăgătorii dela diferite săli, Athanasiu, Tir„ Cercul Militar, sunt în aceste rânduri cei mai buni trăgători din Capitală, lipsește în schimb provincia.

Sporturile nautice

Iată că apare o federație nouă, este vorba de Federația de sporturi nautice condusă de d. adj. comandor Fundățeanu, care a ținut să prezinte acest sport într'un chip cât mai demn, reușind să cucerească aplauzele galeriei.

Iată și Federația de ski, în costumele de iarnă, cu skiurile pe umăr, trec conduși de d. general Iacobici, col. Pălăngeanu, col. Grigoriu, maior Dimăncescu, și dr. Rudeanu, skieuri din cluburile: C. S. Predeal. Amicii Predealului, Regt. 1 Grăniceri, Soc. Studenților în educație fizică.

Tennisul

Tennisul încă în frigurile campionatelor este mai slab numeric reprezentat, Gică Ponlieff președintele Federației, conduce un grup în care nu lipsesc Schmidt, Hamburger și Caralulis.

Tirul și cei dela Alpinism și federația de Motociclism închee lungul convoi al sportivilor.

Discursul d-lui George Plagino

După defilare, sportivii aliniați în fața lojei regale au ascultat cuvântarea d-lui George Plagino, președintele U. F. S. R. care a spus următoarele:

MAJESTATE,

In numele Uniunii federațiunilor de sport din România viu cu cel mai profund respect și cu cea mai adâncă recunoștiință să mulțumesc Majestății Voastre de a fi îngăduit tineretului sportiv în ziua de azi, ziua sporturilor care ar putea fi denumită ziua recunoștinței sportivilor, să-și manifeste dragostea, admirația și supunerea către Majestatea Voastră, care acum un sfert de veac a pus bazele întregei noastre mișcări sportive. O bucurie nespusă ne cuprinde la apropierea acestei zile mari, când Majestatea Voastră ne face deosebita onoare, de a asista la desfășurarea revistei tineretului nostru. Este greu de închipuit, cu câtă nerăbdare, cu câtă înfrigurare, este așteptată de toți această zi, care, nu constitue pentru noi numai o legătură indestructibilă, între un trecut care ne este scump și un viitor care ni se arată strălucit, dar și prilejul fericit de a depune la picioarele tronului omagiul dragostei și devotamentului nostru nețărmurit.

In atitudinea acestui tineret plin de gratitudine și nespusă bucurie de a putea apare în fața Majestății Voastre, se oglindesc legăturile adânci care leagă de veci această lume recunoscătoare de Augusta Persoană a Majestății Voastre.

Fără a avea pretențiunea nici posibilitățile într'un timp atât de scurt să dăm impresiunea progresel̦or realizate și măsura desvoltărei noastre, rezultatele din care unele strălucite, obținute în țară și în străinătate, de sportivii noștri sunt o probă evidentă a progreselor realizate de noi pe acest teren; iar desvoltarea îmbucurătoare și nebănuită a presei sportive române care a progresat concomitent cu noi, constitue cel mai prețios indiciu a desvoltării sportului liber din România în decursul unui sfert de veac.

Spiritul de disciplină și de educațiune morală și națională imprimat unităților noastre prin influența binefăcătoare a Oficiului educației tineretului român se desvoltă pe zi ce trece în rândul acelora, care fără coercitie practică sportul cu conștiința sacrificiului liber consimția de fiecare, asigurând soliditatea și indestructibilitatea edificiului a cărui piatră fundamentală a fost zidită de Majestatea Voastră.

In această zi plină de amintiri duioase a unui trecut în care am avut de învins multe obstacole pentru a ajunge la desvoltarea noastră de astăzi, care în lupta spre mai bine constitue un început îmbucurător, toți sportivii din cuprinsul patriei noastre îndreaptă, ruga lor ferbinte către bunul Dumnezeu pentru slava și fericirea mult iubitului nostru Rege, înaltul ctitor al instituțiunei noastre.

Să trăiți Majestate,

Să trăiască Alteța Sa Regală Marele Voevod Mihai.

Când d. Plagino a rostit: Să trăiți Majestate, să trăiască Alteța Sa Marele Voevod Mihai! asistența a izbucnit în urale nesfârșite

Cuvântarea M. S. Regelui

După cuvântarea d-lui Plagino a luat cuvântul M. S. Regele, care adresându-se sportivilor le-a spus următoarele:

Cu o vie bucurie, asist în fie-ce an la această zi, în care toate sporturile se strâng împreună, pentru a sărbători o credință și un imbold.

Privind înapoi la acest sfert de veac, care aproape a trecut, de când unii dintre noi am crezut că era bine ca în această țară să se desvolte și educația fizică și sporturile, putem vedea, grație sforțărilor depuse, roadele cari s'au realizat. Aceste roade sunt cât se poate de îmbucurătoare.

Aduc astăzi tuturor acelora cari, cu râvnă, cu dragoste și credință lucrează la această propășire, adâncile și viile Mele mulțumiri.

Am nădejdea că al doilea sfert de veac va însemna, în istoria sportului românesc, progrese din ce în ce mai vădite, progrese cari nu se vor putea dobândi însă decât printr'o muncă continuă, serioasă și printr'o disciplină fără pereche. Rezultatele, cari s'au obținut până acum, îmi dau toată încrederea că de acum înainte se vor însuti.

In aceste gânduri și cu toată dragostea Mea pentru sportivii Mei, le zic din tot sufletul: «Sănătate»!

(Urale și ovațiuni prelungite).

Impărțirea premiilor

După cuvântări s'au împărțit distincțiuni sportivilor meritoși.

La microfonul stadionului, d. Boicescu a anunțat:

Premiul național al U. F. S. R. d. lt. Rang.

S'a acordat apoi medalia sportivă d-lui colonel Filip Iacob și boxeurului Anton Oșca.

D. colonel Filip Iacob nu este, poate, prea cunoscut. D-sa, la o vârstă trecută de tinerețe a reușit să egaleze o performanță mică în lume. S'a clasat al doilea în dificila probă a calului de armă, la 53 ani. Un singur sportiv, un ofițer francez, a mai reușit o astfel de performanță.

Boxeurul Oșca a ajuns până în finala campionatului european de box amator.

Sunt decorați apoi ceilalți sportivi cu „meritul cultural". In gradul de cavaler, Suveranul distinge pe d. ing. N. G. Caranfil, fostul ministru al aviației.

Apoi ceilalți. D. Ivanu Ionescu., d. Hațiegan, căpitanul Zamfiropol, footbalistul Burger, tennismanul Hamburger, atletul Dinu Cristea, etc., etc.

Pentru fiecare se găsesc aplauze, căci fiecare s'a relevat în specialitatea lui.

Impărțirea distincțiilor o închee „Viforul Dacia", care se prezintă în fața tribunei regale și primește „Cupa Carol".

Demonstrațiile sportive

Urmează apoi partea doua a programului: demonstrațiile sportive și atletice.

Se dă plecarea mai aproape de mărșăluitori, cari pornesc în cursa pentru traversarea Capitalei și da ocazie lui Vasile Firea să se remarce ca un excelent mărșeluitor.

Iar în timp ce Stadionul este descongestionat, în fața peluzelor studentele I.S.E.F. se pregătesc pentru demonstrație de gimnastică ritmică.

Exercițiile, executate excelent și de o rară plasticitate, stârnesc furtună de aplauze. Urmează apoi demonstrația de educație fizică și gimnastică a studenților dela I. S. E. F. și I. M. E. F. după care asociațiile sportive „Jandarmeria" execută reușite exerciții de gimnastică, coruri și jocuri naționale care stârnesc admirația publicului.

Jandarmii execută jocuri naționale, după care serbarea se închee.

La plecarea din stadion Suveranul este salutat cu frenetice aplauze de sportivi.

In goană după glorie

de Emil Iencek

V

Oxigenata, înfuriată, asvârli nasul în vânt, înghițind din rouge-ul buzelor strident carminate. Pe ea n'o refuzase nimeni. Orice ar fi cerut. Așa susținea. Și nici Adrian n'o refuzase vreodată, satisfăcându-i chiar plăcerea unei plimbări pe motocicletă cu inevitabila defectare a motorului într'un punct mai puțin luminat al șoselii Kiseleff.

Salută greoiu câțiva cnoscuți. Mai refuză o altă invitație, de același fel, de data asta dela o brună (cu ochi de foc; — ca să fie fraza mai complectă) care și ea avusese ghinionul să i se strice lui Adrian motorul tocmai pe o alee mai puțin umblată a Snagovului și în spre seară.

Câțiva cunoscuți îl chestionară curioși asupra înfrângerii, iar alții încurajându-l se considerau datori să-și termine cuvântarea cu părerea că Miluț e foarte bun și un element de viitor în motociclism, crezând că spuneau cine știe ce lucru.

Adrian ocupă masa trântindu-se ca frânt de oboseală în scaunul care pârâi sub cele 76 kgr. ale lui.

— Domnul dorește?

Tresări, era chelnerul.

Nimic. Sau succes... sau mai bine nimic... ar fi comandat dacă s'ar fi ascultat.

Ceru, însă, ireal, o bere, și continuă să privească prin voalul de fum încăperea pestriță și gălăgioasă.

Privea, fără să vadă însă altceva decât o zare de fum, cenușie, violet, nebulos. Ca și zarea din țeasta lui în care încerca să desprindă ceva. Că ar fi putut să nu vină. Ar fi fost mai bine. O forță curioasă însă îl împinsese încoa. Avea senzația pe care o încearcă un criminal, după săvârșirea faptei, de a revedea locul crimei.

Nu comisese o crimă, propriu zis, dar necesitatea de a intra în această bodegă — unde venea regulat — i se impunea tot atât de vitală ca și necesitatea aerului. Era obișnuința — puterea ei, care-l mâna să regăsească mediul sportiv, divers, vorbăreț și pilangiu, din fiecare Duminecă seara.

O putere magnetică, irezistibilă; ca și aceea pe care o simți fatală și inevitabilă atunci când ai succes, de a eși la rampă, sau de a te amesteca, după un concurs în care ai excelat — printre spectatorii care ți-au subliniat performanțele cu ropote de aplauze. Să-i simți privindu-te admirativ din toate părțile, cu sute de ochi, și să-i auzi vorbind de tine, în timp ce învinșii tăi dispar, înăcriți și insignificați, abia putându-și ascunde durerea atroce a cancerului care-i roade.

E o satisfacție puternică. O satisfacție care arde. Ceva care te umple de o căldură, plăcută, ca într'o bae, — pe care o iei cu voluptate, după un voiaj obositor, — și care îți dă sentimentul sublimului.

E o fațetă a gloriei.

Dar Adrian nu era învingătorr de data asta. Nu mai era învingător de mult. Și nu se mai putea, deci, aștepta la manifestațiuni de simpatie, ca înainte. Pentrucă publicul e ingrat. Te uită repede. Cu toate acestea, venise, ca și altă dată după curse.

Pentru ce, nici el nu știa precis. De altfel nu încerca să-și lămurească starea sufletească în care se găsea. Să se explice, așa pentru el, și să constate inutilă și nelalocul ei prezența lui aici, în această bodegă, unde gustase de atâtea ori deliciile victoriei înecate nu în spumă de șampanie (prea ar fi cinematografic și costisitor) ci într'un vin bun, vârtos, românesc, sau într'o bere bună și cu vitamine.

Nu încercase nimic. In capul lui de învins derutat, — de insuccese pe două fronturi, — sport și dragoste, — nu se contura nimic, nici un gând nu se preciza.

Era aiurit.

In ameteala lui o singură dorință prindea contur, se impunea, subconștientului lui. Să vină aci. Atât. Fără explicație.

Sau poate că era una. Ca să-i audă ce se spune, ce spune publicul căruia i se consacrase, i se jertfise să audă el, cu urechile lui, ce părere își formase acum după al treilea eșec. Cum îl primea, cum îl justifica.

Să audă, să știe, dorința asta îl obsedase. Nu-și da bine seama de ea, dar o simțea undeva în el ridicându-se, impunându-se, și mânându-l încoa.

Și acum cerința interioară satisfăcând-o se convinsese „de visu", cât de mult scăzuse în ochii lumii. Cât teren prețios îi fugise de sub picioare.

Avea senzația că e o vedetă de cinema cu mari succese pe vremuri, pe timpul filmului mut, dar ale cărei acțiuni acum, sunt din ce în ce mai puțin cotate, la bursa aprecierilor.

Ceruse de mai multe ori „o bere", adică o halbă. Le sorbea avid. Nu dintr'o sete organică, fizică, ci dintr'alta imaterială, care clocotea în el. Și care-l făcea să vadă în toată lumea din restaurant înveselit și îmbujorată, niște protivnici. Dușmani. Dece râdeau? Dece erau veseli? Dece nu-l mai priveau? Dece nu-l mai înconjurau cu atenție și simpatie? Asta e trădare.

Incă o bere. A câta? Nu-i mai știa socoteala. Avea să-i spună precis, la sfârșit, chelnerul.

Nimeni nu-l consolase. Nimeni nu trăsese de el, ca altădată să-l rețină la masă. Câteva simple invitații; femenine și poate false, protocolare, și numai ca să fie acolo de paradă.

*

Sezizase. Nu vroia asta. D'aia refuzase. Dar dece se pronunțase cu certitudine, că Miluț e de viitor în motociclism? Ce viitor? Ce Miluț. Un accident al lui! O clipă de formă trecătoare! Ce chior e publicul ăsta și gazetarii cum se entuziasmează de un intrus.

Ah... un sunet rostit cu desgust, scârbit, care închidea în el o lume învinsă, care se resemnează pentru un moment, dar cu hotărârea dârză de a reveni cumplit reinstalându-se în drepturi prrin proprie forță și realizare.

(Va urma)